Guerrero Medina, la bellesa en la derrota

Una doble exposició a la Jonquera i Capmany mostra les pintures i dibuixos del pintor andalús sobre l'exili republicà

Un dels olis de més gran format de Guerrero Medina sobre l´exili, que com la resta es poden veure al MUME.

LA JONQUERA/CAPMANY | A.S.

Molt es parla de l'èpica de la derrota, però pocs són els artistes que la plasmen en la seva obra. Un d'ells és Guerrero Medina amb una doble exposició que ja es pot visitar al Museu Memorial de l'Exili de la Jonquera i al PopulART de Capmany. Precisament quan es recorda que fa 75 anys que centenars de milers de persones van haver de fugir per la frontera, dues poblacions que van veure-les passar ens permeten recordar aquells fets des d'una visió artística.

El 8 de febrer de 1939, la caiguda de Figueres en mans dels rebels franquistes tancava un cicle de gairebé tres anys de lluita i resiste?ncia contra el feixisme. La Guerra Civil espanyola arribava a la seva fi a Catalunya. Tan sols dos dies després havia culminat el que serà un dels èxodes de refugiats més gran del segle XX. Quasi mig milió de persones -el gruix de l'ExèrcitPopular a Catalunya juntament amb infants, dones i gent gran- va creuar la frontera francoespanyola en la seva franja més oriental.

Arran d'aquest fet, el Museu Memorial de l'Exili proposa per aquest any 2014 un seguit d'activitats centrades en aquesta efemèride, i just 75 anys després dels fets ha programat, en col·laboració amb l'Associació Cultural ?PopulART de Capmany,una exposicio? de José María Guerrero Medina.

Guerrero Medina ha elaborat, a partir de documents fotogràfics de l'Exili republicà, una sèrie d'obres d'un gran valor plàstic i emocional. D'una banda, al MUME de la Jonquera s'exhibeixen fonamentalment olis, alguns de grans dimensions i, de l'altra, a la sala de l'Associació cultural PopulART de Capmany s'hi exposen una col·lecció de retrats anònims d'aquests exiliats fets amb tinta sobre paper.

L'exposició s'acompanya de l'edició d'una petita publicació que recull textos de Jordi Font Agulló (director del MUME), Salomó Marquès (professor d'Història de l'Educació, UdG) i la transcripció d'una entrevista a Guerrero Medina.

Basat en grans reporters

L'aposta pictòrica de Guerrero Medina aproxima emocionalment al drama de l'èxode, a la fractura i la ferida. En les seves obres, a vegades, la perspectiva és col·lectiva i
colossal com és el cas del quadre "Campo de concentración en Argelès" (2008), un oli sobre tela de 250 x 400 cm; altres, la perspectiva es focalitza en una persona, com succeeix en els dibuixos de tinta sobre paper on les cares desfigurades expressen l'angoixa de l'estranyament.

Alhora, és destacable el fet que la composició seriada i repetida dels dibuixos fa encara més remarcable la deshumanització present en aquest exili de 1939 i en tots els exilis, així com també en l'experiència de l'internament, que va tenir en els camps de concentració el seu màxim exponent.

Les pinzellades de Guerrero Medina (Jaén 1942) ens traslladen,
d'una manera passional i amb gran potència plàstica a aquest episodi històric del qual ara es commemora el 75 aniversari.

En el treball pictòric de Guerrero Medina hi ha un ferm compromís cívic. Ell mateix explica que "per realitzar aquestes obres m'he basat en les imatges dels que van ser-hi, des del primer moment, o sigui les dels reporters. En la meva obra gairebé mai parteixo de fotografies, però en aquest cas vaig voler basar-me en aquestes fotografies perquè eren el més proper als fets, fotografies de Robert Capa, Agustí Centelles, Antonio Tàpia i d'altres reporters que van ser allà. Les seves imatges m'han servit una mica com si fossin la meva pròpia mirada i, a poc a poc, a través de realitzar aquesta obra, hi he anat entrant i m'he trobat en uns espais que no havia viscut però, que crec que sense viure'ls, els he sentit", va dir en una entrevista referint-se a la mostra.

Font del document:
http://www.diaridegirona.cat/cultura/2014/02/13/guerrero-medina-bellesa-derrota/656316.html?utm_source=rss